పెద్ద కథ

లైఫ్ ఇన్ ఎ కాలేజ్

నవీన్

నేను కాలేజి స్టూడెంటును.

నేను కాలేజి స్టూడెంట్‌నని చెప్పుకోవటం నాకు చాలా సరదా. నేనంటె మా కాలేజీలో మిగతా స్టూడెంట్స్‌కు లెక్చరర్స్‌కు హడల్. అంటే అర్థమయ్యే వుంటుంది. నేనొక పెద్ద రౌడీనన్న అభిప్రాయం వాళ్ళల్లో స్థిరపడిపోయింది. నన్ను మొట్టమొదట 'రౌడీ' అని అన్నవాడెవడో గాని వాడికి నా జన్మంతా ఋణపడి వుంటాను. ఎందుకంటే నేను రౌడీగా పేరు తెచ్చుకోవాలని, నన్ను చూస్తే నా చుట్టూవున్న జనమంతా హడలి చావాలని, నాకో బ్రహ్మాండమైన కోరికవుంది. అసలు నాకీ కోరిక ఎలా కల్గిందో చెప్తాను.

నేను హైస్కూల్లో చదివే రోజుల్లో రమేష్ అనే వాడొకడుండేవాడు ఎక్కుపెట్టిన మీసాలు. కండలు తిరిగిన శరీరం, ఆరడుగుల ఎత్తు. వాడు నడుస్తుంటే భూమంతా అదురుతుండేది. వాణ్ణిచూస్తే పిట్టలు నీళ్ల త్రాగవని, పసిపిల్లలకు చలువు జ్వరం పట్టుకుంటుందని మా స్కూల్లో అంతా చెప్పుకునేవాళ్లు. ఇక మా స్కూలు టీచర్సు, హెడ్‌మాస్టర్ మాట వేరేచెప్పాలా? రమేష్‌ను చూస్తే వాళ్ల ప్రాణాలు పైనే పోయేవి. టీచర్స్ రమేష్‌కు నమస్కారాలు పెట్టడం చూశాను నేను. రమేష్ వరుసగా మూడు సార్లు ఆ స్కూలు ప్రెసిడెంట్‌గా ఎన్నికయ్యాడు. మాస్కూలు హెడ్‌మాస్టర్ రమేష్‌ఎంతంటే అంత. ఒక్కరోజయినా క్లాసుకు వచ్చినపాపాన పోలేదు రమేష్. అయినా రమేష్‌కు 90% అటెండెన్స్ దొరికింది. 12 వ తరగతిలో 50% మార్కులతో పాసయ్యాడు.

రమేష్‌ను ఎప్పుడు చూచినా నేను సంభ్రమాశ్చర్యాలతో ఊగిపోతుండే వాడిని. రమేష్‌పట్ల నాలో యెనలేని గౌరవాభిమానాలు పాదుకున్నాయి. అతడు నా ఆరాధ్యదైవం అయిపోయాడు, అతనిరూపం. అతని నడక. అతని మాటతీరు. అతని మీసాల తీరు. అతనిలోని నిర్లక్ష్యం, అతని వివిధ చేష్టలు అన్నీ నాకు తెలియకుండానే నేను అనుకరించటం మొదలెట్టాను. రమేష్‌ను. అందరూ అన్నట్లేనన్నూ ఎవడైనా రౌడీ అంటే వినాలని ఎంతో సరదా పడేవాడిని. కాని హైస్కూలుల్లో వుండగా అదిసాధ్యం కాలేదు. మనసులో ఎంతవున్నా. రమేష్‌ను నిజంగా అనుకరించే సాహసం అప్పుడు నాలో కలుగలేదు. పైగా రమేష్‌కున్న ఎక్కుపెట్టిన మీసాలు, మంచి కండపుష్టి హైస్కూల్లో వుండగా నాకు లేకపోయాయి. ఒకసారి మా తెలుగు మాస్టారు అన్నట్లు ఉత్త అర్భకుడిలా కన్పించేవాడిని అప్పుడు.

2

నేను కాలేజిలో బి. ఏ. చదువుకున్నాను. నేను బి. ఏ. చదవటం మా నాన్నకు బొత్తిగా యిష్టం లేదు. నన్ను యం. బి. బి. యస్. చదివించాలని ఆయన కలలు గన్నాడు. మా నాన్న బాగా డబ్బున్నవాడే. నన్ను ఎలాగో యం. బి. బి. యస్‌లో చేర్పిస్తే చాలు - ప్యాసయ్యేమాట దేవుడెరుగు. జీవితం ఏభై వేలన్నా కట్నం కురుస్తుందని మా నాన్న ఎంతగానో ఆశించాడు. అందుకే హైస్కూల్లో వుండగా నాకు ట్యూషన్స్ చెప్పించాడు. ట్యూషన్స్ అంటే టీచర్స్‌కు తృణమోపణమో యిచ్చి రికార్డు మార్కులు ఎక్కువ వేయించుకోవట మన్నమాట. పరీక్షలకి ముందు నన్ను రాత్రింబవళ్లు బాగా చదివించాడు. చదువుతున్నట్లు నటించి ఆయన నిద్రపోగానే నేను సెకండ్ షోకు ఉడాయించేవాడిని. ఒకరోజు నేను చదువు వదిలేసి సెకండ్‌షోకి వెళ్ళినట్లు మా నాన్న తెలిసికున్నాడు. ఆ తెల్లారి బాగా తన్నాడు. ఆ దెబ్బలూ ఇప్పటికీ జ్ఞాపకం నాకు. అడ్డమొచ్చిన అమ్మనుకూడా రెండు వేశాడు. నా దెబ్బలుచూసి మా అమ్మ గుండెలు చెరువయ్యాయి. పాపం - రెండు రోజుల వరకు యేడుస్తూనే వుంది అమ్మ. ఆ నాడు మా నాన్న నన్ను పశువును బాదినట్లు బాదిన నాడే నిర్ణయించుకున్నాను. ఈయన కోరిక ప్రకారం యం. బి. బి యస్. నన్ను చంపినాసరే చదవనని. ఆనాటి నుండి మా నాన్న అన్నా, యం. బి. బి. యస్. అన్నా విపరీతమైన ద్వేషం కల్గింది నాలో.

సరే. మా నాన్న చేసే ప్రయత్నాలు మా నాన్న చేస్తాడు. మా హెడ్‌మాస్టర్‌ను కలుసుకున్నాడు.

టీచర్సుకు తృణమో పణమో యిస్తున్నాడని ఇది వరకే చెప్పానుగా! నేను బాగా చదివిన ప్రశ్నలు రాకపోతే కాపీ చెయ్యమన్నాడు. నన్నెవరూ పట్టుకోరని, అన్ని గుండెలు మా టీచర్స్‌లో ఎవరికీ లేవని మా నాన్న (బ్లాకు ప్రసిడెంటు) చెప్పాడు. ఫలానా ప్యూనుతో క్వశ్చన్ పేపర్ బయటకు పంపించమని ఆ ప్యూనే ఆన్సర్స్ పట్టుకొస్తాడనికూడా చెప్పాడు. నిజం చెప్పొద్దు, నన్ను యం. బి. బి. యస్.లో చేర్పించాలని మానాన్న యిలా గడ్డి కరవటంచూస్తే మా నాన్న మీద నాకున్న ద్వేషం యింకా ఎక్కువైంది.

అనుకున్నట్లుగానే నేను ప్యూనుతో క్వశ్చన్ పేపర్ బయటకు పంపించటం, ఇన్విజిలేటర్‌గా వచ్చిన టీచర్ చూస్తూనే వున్నాడు. అయినా కిమ్మనలేదు. ఆ ప్యూనే బయట నుండి ఆన్సర్స్ తెచ్చాడు. మా నాన్న ఆ ఆనర్స్‌ని బయట ఒక టీచర్ చేత రాయించిపంపించాడు. ఇలాగే పరీక్షలన్నీ రాసేశాను. నా చుట్టుప్రక్కలున్న కొందరు మిత్రులకికూడా ఆ ఆన్సర్స్ అందజేశాను. వాళ్ళు గోలభరించలేక, వాళ్ళందరూ నాతోపాటు ఇప్పుడు కాలేజీలో చేరారు. నా కారణంగా 12 వ తరగతి ప్యాసుకాగల్గామని, నాకు సదా ఋణపడి వుంటామని వాళ్లునాకు పదే పదే చెప్తుంటారు. ఏమైనా వాళ్ళంతా ఎప్పుడూ నా చుట్టూతిరగటం, నా మాటను గౌరవించటం, నన్ను హీరోగా చూడటం నాకెంతో ఆనందాన్ని కల్గించింది.

ఇలా పరీక్షల్లో నాతో కాపీచేయించటంతో తృప్తి పడక మా నాన్న నా ఆన్సర్ పేపర్స్ ఎవళ్ళదగ్గర కెడుతున్నాయో తెలిసికొని, వాళ్ళ దగ్గరకుకూడా వెళ్లొచ్చాడు. నాకు తప్పకుండా 70% పైనే మార్కులు వస్తాయని, యం. బి. బి. ఎస్.లో సీటుతప్పకుండా దొరుకుతుందని నాకు యాభై వేలవరకు కట్నం వస్తుందని మానాన్న తెగ మురిసిపోయాడు. నేను మాత్రం యం. బి. బి. ఎస్.లో సీటు దొరక్కపోతే తిరుపతికి వెళ్ళి గుండు చేయించుకుంటానని మొక్కాను.

ఏడు కొండలవాడు నన్ను కరుణించాడు, నేను 52% మార్కులతో. శేషుగ్గా సెకండ్‌క్లాసులో ప్యాసయ్యాను. మా నాన్న ఉగ్రుడై పోయాడు. చేసిన నష్టమంతా బూడిదలో పోసిన పన్నీరయిపోయిందని వాపోయాడు. ఫలానా ఎగ్జామినర్‌గాడు మోసం చేశాడని. వాడి దొక్కలో చిద్రపోతానని హుంకరించాడు. ఉత్త పనికిరాని వెధవ అని నన్ను బూతులు తిట్టాడు. ఆ తర్వాత మా అమ్మను పట్టుకొని చెడామడా తిట్టాడు. మా నాన్న దగ్గర ఒక పాడు అలవాటుంది. నేను యేదైనా తప్పుచేసినా, ఆయన కోరినట్లుగా ప్రవర్తించక పోయినా మా నాన్న మా అమ్మను పట్టుకొని బూతులు తిడ్తాడు. ఆయనకు నేను కొడుకు కాదన్నట్లు అమ్మతో, "నీ సుపుత్రుడు", "నీ సుపుత్రుడు ఉత్త శుంఠ, చవట" అంటూ పళ్ళు కొరుకుతాడు, మా అమ్మను మానాన్న అలా బూతులు తిడ్తుంటే నా రక్తం ఉప్పొంగిపోయేది, ఎప్పుడో ఒకసారి మా నాన్న తల పగులగొట్టాలని నిశ్చయించుకున్నాను.

గతుకుల బతుకులు

—ఎ. సూర్యప్రకాశ్

ఎదురుగాలి....
గతుకులదారి....
కడుపులోని పేగుల ఆకలికేకలు
రిక్షాగంట గణగణలుగా మారి
బాటసారుల చీకాకుపరచాయి
ఎట్టిటోపీ రిక్షాను ఆపింది
మామూలు చేతబడగానే
ముసిముసి నవ్వులతో
వీడ్కోలు చెప్పింది

చీకటి పడింది
షోకిళ్ళారాయుణ్ణి మోసి
సొగసులాడి పరంచేసి
చేజిక్కిన 'ఈజీమనీ'తో
కాళ్ళుగడించిన రూకలతో
సారామృతాన్ని సేవించీ
మూడుముక్క లాటాడీ
చేతులు దులుపుకుంటూ
తూలుకుంటూ పేలుకుంటూ
కొంపకి తగలడి
ఇల్లాలుకూ గంపెడు పిల్లలకూ
నరకాన్ని చవిచూపి
కుడుతున్న దోమలను కొడుతూ
జీవితాన్ని కసిగా తిడుతూ
కష్టాలనుండి పారిపోవడానికి
నిద్రలోకి జారిపోయాడు!

3

వేరే చెప్పాలా! నాకు యం. బి. బి. యస్.లో సీటు దొరకలేదు. అప్పటికే మా నాన్న ప్రయత్నాలు మానుకోలేదు. మినిస్టర్ని సిఫారసులు తెచ్చాడు. మాది బ్యాక్‌వర్డ్‌క్లాసన్నాడు. మాది షెడ్యూల్డ్‌కాస్ట్ అని ఒకసర్టిఫికెట్ సంపాదించాలన్న ఐడియా కూడామానాన్నకు రాకపోలేదు. కాని ప్రెస్టేజి అడ్డమొచ్చి వూరుకున్నాడు.

నాకు యం. బి. బి. యస్. లో సీటు దొరక్కపోవటం నాతోపాటు మా అమ్మను కూడా చాలా సంతోష పరచింది. ఎందుకో తెలుసా? మా అమ్మకో తమ్ముడున్నాడు. ఆ తమ్ముడికో కూతురుంది, ఆ కూతురు నాకు మరదలౌతుందని ఈ పాటికి తెలిసేవుంటుంది. ఆ పిల్లను నాకిచ్చి పెళ్ళి చేస్తే తన జన్మ ధన్యమౌతుందని మాఅమ్మ చాలా కాలంగా కలలు కంటోంది. నేను ఎం. బి. బి. యస్.లో చేరితే ఆమె కలలన్నీ కరిగిపోతాయి, ఎందుకంటే నేను యం. బి. బి. యస్. లో చేరటంతోటే నా రేటు ఝామ్మని ఆకాశానికి ఎగిరిపోతుంది. ఏభై వేలకు తక్కువైతే మా నాన్న ససేమిరా ఒప్పుకోడు పాపం, మా మామయ్య ఐదు వేలకంటే ఎక్కువ యిచ్చుకోలేడు. ఇందువల్ల నేను బి. ఏ. లో చేరటంతో మా అమ్మ గుండెలు కుదుట పడ్డాయి.

కాని మా అమ్మ కోరిక ప్రకారం మామయ్య కూతుర్ని చేసికోవటం మా నాన్నకుగాని నాకుగాని బొత్తిగా యిష్టం లేదు. ఈ ఒక్క విషయంలోనే నేను మా నాన్నతో యేకీభవించాను. మా నాన్నకు యిష్టం లేకపోవటానికి కారణం స్పష్టమే. మా మామయ్యను కోపినాసరే. ఐదు వేలకంటే ఎక్కువ యివ్వడు. తనకే రెండువేలు యిస్తామని వెయ్యితో సరిపుచ్చారట. ఆవిషయం జ్ఞాపకంచేసి, యిప్పటికీ మా అమ్మను దెప్పి పొడుస్తుంటాడు నాన్న. తనకే పెద్ద అన్యాయం జరిగిపోయింది. ఆ అన్యాయం నాకు జరగకూడదంటాడు.

మామయ్య బిడ్డను-అంటే సరళను చేసికోవటం నాకెందుకు యిష్టంలేదో చెప్పమంటారా? కట్నం గిట్నం మనకు పెద్దగా పట్టదు. కాని పెద్ద చిక్కేమిటంటే సరళ అచ్చం కోతిలా వుంటుంది. అందంగా లేకుంటే మానె. అందవికారంగా లేకున్నా బావుండును. సరళ నాకు మరదలు కాబట్టి సినిమాల్లో హీరో, హీరోయిన్‌లాగ చెట్టాపట్టావేసుకొని, డ్యూయట్లు పాడుకుంటూ సరళతో తిరగాలనిపిస్తుంది. కాని సరళ నన్ను "బావా" అనిపిలిచినప్పుడల్లా సరళమొహంలో నాకు కోతులు కొంత ముచ్చులు కన్పిస్తాయి.

సరళ కోతిలాగా వుండటంకూడా నాకు పెద్ద సమస్య అయి కూర్చున్నది, సరళ నాదగ్గరకొచ్చి

"బావా! నన్నే పెళ్ళిచేసుకుంటావుగదూ!" అంటూ నవ్వికిలిస్తుంది. నేను చిరాగ్గా "ఈకోతినా" అంటాను.

"అత్తయ్యా! బావ నన్ను కోతి అన్నాడే! అమ్మా! బావ నన్ను కోతి అన్నాడే" అని చెప్పుకుంటుంది. మాఅమ్మ అత్తయ్య ముసిముసినవ్వులు నవ్వుకుంటూ,

"బావ సరసమాడుతున్నాడులేవమ్మా. అప్పుడే ఎంచక్కా చిలకా గోరింకల్లాగ కలకల్లాడుతున్నారు చూడు" అంటూ అరమోడ్పు కనులతో పరవశించిపోతుంది మా అమ్మ.

"ఇక నేను పీగోతిని ఏ పదాలో చెప్పండి?"

4

"ఎం. బి. బి. ఎస్. లో సీటుదొరకలేదు కదా, బి. యస్‌సి. యేద్వు" అన్నాడు నాన్న. బి. ఎస్‌సి. లోనే యేడుద్దా మనుకున్నాను. బి. ఎస్‌సి. క్లాసు

నాకు బొత్తిగా నచ్చలేదు. హైస్కూల్లోని నా ఫ్రెండ్సంతా బి. యే. లోనే చేరారు. (నేను వాళ్ళకి ఆన్సర్స్ అందించిన అభిమానంతో నన్ను హీరోలా చూస్తున్నారని ఇదివరకే చెప్పాను.) బి. ఏ. లో మరొక పెద్ద ఆకర్షణ వుంది. కనీసం ఓ అయిదారుగురైనా అప్సరసల్లాంటి అమ్మాయిలు బి. ఏ లో వున్నారు. అందులో సువర్చల అనే అమ్మాయి మరీ యిదిగా. అందే ఒక్కసారి చూస్తేచాలు. యిక ఆ రాత్రంతా నిద్ర పట్టనంత యిదిగా వుంది. కోతిమొహపు సరళ తప్ప అంద మైన ఆడదాని మొహం ఎరుగని నాకు సువర్చల మొహం చూడటం బోలెడు ఆనందాన్ని యిచ్చేది. సువర్చల విషయం తర్వాత చెబుతాను. ఈ కార ణాలవల్ల మొదట్లో బి. ఎస్‌సి. లో చేరినా ఒక ఫైన్ మార్నింగ్ బి. ఏ లోకి మారాను.

మొదట్లో కాలేజి కొత్తగా. సరదాగా అత్తవారింటికి వెళ్ళినట్టు అనిపించేది. క్లాసుకు వెళ్ళినా, వెళ్ళక పోయినా, పాఠాలు చదివినా చదవకపోయినా అడిగేవాడు లేడు. హైస్కూల్లో వుండగా హోంవర్కు, నెలవారి పరీక్షలు, రికార్డు బుక్స్ మొదలైన వెధవ పనులన్నీ చేయాల్సి వచ్చేది. కాలేజిలో యివేవీ లేకపోవటం ఎంత హాయిగా వుందో చెప్పలేను. కాలేజీకి పుస్తకాలు తీసికొని పోవాల్సిన అవసరంకూడా లేదు. స్టైలిష్‌గా చేతిలో ఒక నోట్‌బుక్, నీట్‌గా టైట్ పాంట్ వేసి, టైన్ షర్ట్‌లో టకప్‌చేసి, పాయింటెడ్ షూస్‌లో వరండాలో టకటక మనిపించుకుంటూ, మీసాలను పదేపదే యెక్కపెడ్తూ (కాలేజిలో చేరేనాటికి నాకు మా హైస్కూలు గురువు రమేష్ లాంటి మీసాలు, మాంఛి కండ పుష్టి వచ్చేసాయి) ఆడపిల్లలకేసి చూపులు విసురుతూ, కాలేజిలో తిరగడం ఎంతహాయిగా ఉంటుందనుకున్నారు. అనుభవించాల్సిందే - మాట లతో చెప్పలేం.

ఇలా కాలేజిలో చాలాకాలం వరండాల్లో తిరగ డానికే గడిపినా అప్పుడప్పుడు సరదాగా క్లాసుకి కూడా వెళ్తుండేవాళ్ళం.

5

ఇక మా క్లాసు కొచ్చే లెక్చరర్స్ గూర్చి చెప్తాను: మాకు ఇంగ్లీషుచెప్పే లెక్చరర్ ఎప్పుడూ హూందాగా ఫుల్‌సూట్‌లో, చెమటలు కార్చుకుంటూ పదినిముషాలు లేటుగా, ట్రైన్‌ ఇంజన్‌లా క్లాసులోకి దూసుకు వచ్చేవాడు. క్లాసులోకి రాగానే చిరాగ్గా, "నోఫాన్స్ - మోస్ట్ హారిబుల్ క్లాస్‌రూమ్స్" అని తిట్టుకుంటూ కోటు విడచి కుర్చీ మీద పడేసేవాడు. తర్వాత జేబులోంచి దస్తీతీసి మొహమంతా తుడుచుకునేవాడు. "నోఫాన్స్... హారిబుల్ క్లాస్‌రూమ్స్" అని మళ్ళా అనుకుంటూ టై సర్దుకునేవాడు. ఈయనకు టై సర్దుకోవడం ఒక అలవాటు. ఒకరోజు క్లాసు పూర్తయ్యేలోగా ఈయన ఎన్నిసార్లు టై సర్దుకుంటాడో లెక్క వేశాను. 210 సార్లు టై సర్దుకున్నాడు. కోటు విడ వటం, చెమట తుడుచుకోవటం, టై సర్దుకోవటం, ఇన్‌షర్టు సరిచేసి కోవడం, తర్వాత నెమ్మదిగా అటెండెన్స్ తీసికోవటం - (మా క్లాసు సంఖ్య 70). ఈ తతంగమంతా పూర్తయ్యేటప్పటికి పది నిముషాలు పట్టేది. ఆ తర్వాత మనదేశంలో కాలేజీలు ఎంత అధ్వాన్నంగా వున్నయ్యో. కనీసం ప్రతిరూమ్‌కు ఫ్యాన్స్ బినా లేకపోవటం ఎంత ఘోరమైన విషయమో ఫారెన్ యూనివర్శిటీల్లో నైతే క్లాస్‌రూమ్స్ ఎయిర్ కండిషన్స్ చేయబడి ఎంతహాయిగా వుంటాయో! అలా ఎయిర్ కండిషన్ చేయబడిన రూమ్స్‌లోనైతే తను ఎంత బ్రహ్మాండంగా పాఠం చెప్పగలడో...యిలాహస్కా దంచేవాడు. ఈ హస్కా కొత్తలో మాకు సరదాగానే ఉండేది. కాని పోనుపోను బోరుకొట్టటం మొదలెట్టింది. కొన్ని రోజుల తర్వాత ఆయన క్లాసులో అడుగు పెట్టగానే మేమే "హా!..ఫ్యాన్స్ అయిన లేని హారిబుల్ క్లాస్‌రూమ్స్...హారిబుల్ క్లాస్‌రూమ్స్...ఎయిర్ కండిషన్డ్ రూమ్స్‌లోనైతేనా..." అంటూ గోలచేసేవాళ్ళం. మా మిత్రులంతా గొల్లున నవ్వేవాళ్ళు. మా ఇంగ్లీషు లెక్చరర్ అప్పుడు డిసిప్లిన్‌ను గురించి. ఫారిన్ యూనివర్శిటీల్లోనైతే స్టూడెంట్స్ ఎంత డిసిప్లిన్డుగా వుంటారో, అందుకే వాళ్ళు ఎంత పైకి వస్తున్నారో, మేము ఎంత కిందికి దిగజారుతున్నామో. ఇలా ఒక గంట సేపు బొడుకోటేవాడు. ఇలా మా ఇంగ్లీషు లెక్చరర్‌గారు ఆరునెల్లు చెప్పినా మూడు పాఠాలైనా పూర్తికాలేదు.

ఇక మా తెలుగు మాష్టారు- తెలుగు మాష్టారంటే నాకేకాదు, మా క్లాసంతటికీ చాలా యిష్టం. ఎందుకంటేరోజూ మంచిబూతుపద్యాలు శ్రావ్యంగా చదివి వాటి టీకా తాత్పర్యాలు ఎంతో చక్కగా వివరించి చెప్పేవాడు. తెలుగు పద్యాల్లో యింత బూతు వుందని తెలిస్తే మనన, మన్మథలాంటి పత్రికలు కొని చదివేవాళ్ళం కాదు కదా అనుకున్నాము మా మిత్రబృందమంతా.

తెలుగు మాష్టారు గొంతెత్తి బూతుపద్యాలు అతి శ్రావ్యంగా పాడటం, ఆ తర్వాత వాటి తాత్పర్యాలు చెప్పటం, క్లాసునంతా గొల్లున నవ్వించడం ఆడపిల్లల మొహాలు కందగడ్డల్లా మారటం, అది మమ్మల్ని యింకా ఎంకరేజ్ చేయటం, మేము లేచి బెంచీలమీద ట్విస్ట్‌డ్యాన్సులు, కథాకళి నృత్యం చేయటం- ఓ. తెలుగు క్లాసంటే. కొత్తసినిమా విడుదలయినరోజు సినిమాహాలులో లాగా భలే జోరుగా, సరదాగా వుంటుండిలెండి.

అయితే మా తెలుగుమాస్టారుకు తెలుగు రాదనుకునేరు. ఆయన మహాపండితుడట. ఆయన పాండిత్యానికి మేము అనర్హులమట. "అయినా తెలుగు చెప్పేదేమిట్రా? తెలుగులో ఫెయిలయ్యే వెధవ ఎవడన్నా వుంటాడా?" అనేవాడు మా తెలుగు మాష్టారు.

ఇక మా ఎకనామిక్స్ లెక్చరర్ - బెల్‌కాక పూర్వమే క్లాసులో కొచ్చి కూర్చునేవాడు. ఎప్పుడూ ఆముదం తాగిన మొహం. జన్మలో ఎప్పుడన్నా నవ్విందా ఆ మొహం అనుకొనే వాళ్ళం మేము. క్లాసులో అడుగు పెట్టడమే ఆలస్యం. డస్టర్, చాక్ తీసికొని చకచకా బోర్డుమీద యేవేవో పిచ్చి గీతలు గీసేవాడు. ఆ గీసేది ఎవడి బుర్రలోకైనా ఎక్కుతున్నదా అని ఎన్నడూ ఆలోచించేవాడు కాదు. ఒక సారి నేనే లేచి "యేమీ తెలియటం లేదుసార్" అన్నాను.

"గో టు హెల్" అన్నాడు చిరాగ్గా.

"యూ-గో టుహెల్" అంటూ నేను బయటకు వచ్చాను. క్లాసంతాగొల్లుమంది. నాతోపాటే మా మిత్ర బృందమంతా బయటకు వచ్చింది. ఎకనామిక్స్ క్లాసంటే రోజూ యింతే. క్లాసుకి రావటం. అటెండెన్స్ యివ్వటం. కాస్సేపు ఆ ఆముదపు మొహాన్ని యేడ్పించటం. అతడు "గో టు హెల్" అనటం.

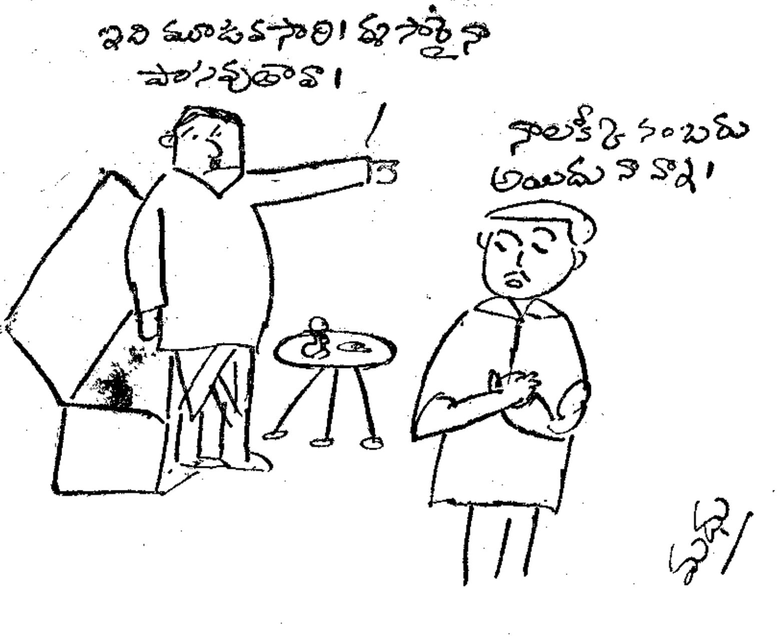

నిరుపేద

—యస్. వెంకటరంగారెడ్డి

నిరుపేద బ్రతుకు
నిట్టూర్పే తలపు
అణగారిన ఆశలే
అల్లుకొన్న పానుపు,

నిరుపేద కన్నీళ్ళు
నవ్వలేని పన్నీరు....
అసంతృప్తి పలికే
అందాల రాగాలు....

నిరుపేద కలలు
విరబూయని ఆశలు
చీకటిలో వెలుగును
భ్రమింపజేసే తలపులు

నిరుపేద తలపు
హృదయానికే బరువు
చెదరిన ఆశలను
కలుపాలన్న తలంపు....

మేమంతా "యూ గో టు హెల్" అనుకుంటూ బయటకు రావటం. క్లాసులో ఆడపిల్లలు. ఆ ఆడపిల్లలలాంటి మరో పదిమంది బుద్ధిమంతులైన మగపిల్లలు కూర్చోవటం, తలుపులు బిగించుకొని ఆయన పీరియడ్ అయిపోయేవరకు యేదోచెప్పటం మేమంతా బయట మా యిష్టం వచ్చినంత గోల చెయ్యటం - ఇదీ తంతు. ఈ ఎకనామిక్స్ లెక్చరర్ ఉత్త తలబిరుసుగాడు. ఎప్పుడో వాడి పని పట్టాలని మేము నిర్ణయించుకున్నాం.

ఇక మా పొలిటికల్ సైన్సు లెక్చరర్ సంగతి. క్లాసుకి వచ్చేవాడు. ఒక్క క్షణం కూడా ఊరుకోకుండా రూమ్ టాప్ ఎగిరిపోయేలా పెద్దగా లెక్చర్ దంచేవాడు. మేము ఎంతగా గోలచేసినా, ఆయన గోలముందు దండగే అయ్యేది. అతని లెక్చర్లో ఎప్పుడూ 'ప్లేటో' 'అరిస్టాటిల్' అనే పదాలు పదే పదే దొర్లుతుండేవి. ఒకసారి లెక్కవేశాము. మూడు వందల నాలుసార్లు ప్లేటో. మూడు వందల పందొమ్మిది సార్లు అరిస్టాటిల్ ఆయన లెక్చర్లో దొర్లాయి. అసలు ఈ ప్లేటో, అరిస్టాటిల్ అనేవి యేమిటో మాకు తెలియలేదు. కొంతకాలం అవేవో దేశాల పేర్లు అనుకున్నాము. తర్వాత యేవో పుస్తకాల పేర్లనుకున్నాము. ఆ తర్వాత సో, దేర్‌ఫోర్ లాగ మా పొలిటికల్ సైన్స్ లెక్చరర్‌గారికి అవి రెండు ఊత పదా లయ్యుంటాయని ఊహకున్నాము.

ఇక మా హిస్టరీ లెక్చరర్‌గారు ఈయన చాలా మంచివాడు. మాతో చాల చనువుగా ఉండేవాడు. అప్పుడప్పుడు మమ్మల్ని హోటళ్ళకు, సినిమాలకు తీసికెళ్ళేవాడు. ఎప్పుడూ క్లాసు తీసికున్న పాపాన పోలేదు. పరీక్షల్లో వచ్చే ప్రశ్నలు తనకు తెలుసునని పరీక్షల ముందు ఆ ప్రశ్నలు చెప్తానని అవే చదువుకోండని చెప్పేవాడు. తనసబ్జక్టులో ఎవ్వరూ ఫెయిల్‌కారని, అవసరమయితే హిస్టరీ ప్రొఫెసర్ దగ్గరకు వెళ్ళి మమ్మల్నందరినీ ప్యాసు చేయిస్తానని మమ్మల్ని నమ్మించేవాడు. ఏమైనా లెక్చరర్స్ అందర్లోకి ఈయన మాకు చాలా నచ్చాడు.

6

ఇక మా ప్రిన్సిపాల్ విషయం. చాలా మంచివాడనిచెప్పొచ్చు. ఆయనకురోజూకాలేజీకిరావటం, ప్రిన్సిపాల్ రూమ్‌లోరెండు మూడు గంటలు కూర్చోవటం మహా బద్ధకం. ఆయనకో కారుంది. హైదరాబాద్‌లో ఓ మేడుంది. ఆయన భార్యాపిల్లలు అక్కడే వుంటారు. అందువల్ల వాళ్ళని విడిచి రోజూ ఒక ఎనభై మైళ్ళు ప్రయాణంచేసి ఈమారుమూల కాలేజీకి రావడం మా ప్రిన్సిపాల్‌కు మహా చెడ్డ చిరాకు. కారులో రోజూ వచ్చిపోతుండేవాడు. కాలేజీకి రావటంతోటే కొన్ని కాగితాలు మీద చకచకా కళ్ళుమూసుకొని సంతకాలు పెట్టేసి, మళ్ళా కారెక్కి హైదరాబాద్‌లో పడేవాడు. మేము కాలేజీలో చేరిన చాల రోజులవరకూ ప్రిన్సిపాల్ అంటే ఎలా ఉంటాడో చూడలేకపోయాము. చివరకు మా ప్రిన్సిపాల్‌గార్ని స్టూడెంట్స్ యూనియన్ ప్రారంభోత్సవం రోజున మంత్రిగారు మా కాలేజీకి వచ్చిన రోజున చూడగలిగాము. చూడటానికి బాగానే వున్నాడు. ఆజానుబాహుడు. నిగనిగలాడుతున్న నల్లని శరీరం. మెరిసిపోతున్న నల్లని సూటు చూడగానే ఆయనపట్ల మాకు గౌరవం కల్గింది.

మా ప్రిన్సిపాల్ స్టూడెంట్సు విషయములోను, లెక్చరర్స్ విషయములోను. ఒక్క మాటలో కాలేజీకి సంబంధించిన ఏ విషయంలోను జోక్యం పెట్టుకునేవాడు కాదు. ఎప్పుడు వీలైతే అప్పుడు, యేదో ఒక సాకుతో హాలిడే డిక్లేర్ చేయటం హైదరాబాద్‌లో పడటం మమ్మల్నందర్నీ చాల ఆనందపరచేది. మేము వరండాలో పడి ఎంత అల్లరి చేసినా. లెక్చరర్లని యేడ్పించినా, ఆడపిల్లలతో సరసమాడినా, పరీక్షల్లో పుస్తకాలు ముందు పెట్టుకొని నకళ్ళ రాసినామాకు మా ప్రిన్సిపాల్‌యేవిధంగానుఆటంకంగా కల్పించేవాడుకాడు. మా ప్రిన్స్‌పాల్ చాల టాక్ట్‌ఫుల్‌పర్సన్ అనీ. ఇంతవరకూ ఈ కాలేజీలో యే గొడవా లేకుండా వుందంటే అందుకు కారణం మా ప్రిన్స్‌పాల్‌గారి చాకచక్యమేనని మా టౌన్‌లో వాళ్ళు అనుకునే వాళ్లు.

7

అన్నింటికంటె ముఖ్యమైన విషయం. మాక్లాసులోని ఆడపిల్లల్నిగూర్చి చెప్పాలి. అందులోనూ అందరు ఆడపిల్లల్ని గూర్చి చెప్పాల్సినపని లేదు అందరిలోను కొట్టవచ్చినట్లు కనబడే సువర్చల సంగతి చెబితే చాలు. సువర్చల చాల అందంగా వుంటుంది. అది మగవాడిని రెచ్చగొట్టే అందం. మగవాణ్ని సవాల్ చేసే అందం. సువర్చల అలంకరణ కూడా మగవాడ్ని విపరీతంగా రెచ్చగొట్టేలావుండేది. ఆమెను చూస్తే మగవాడి అట్టడుగున నిద్రిస్తున్న కోరికలు తోక తొక్కిన తాచులా ఒక్కసారి బుసకొడ్తూ లేచేవి. అంతే కాదు. తనకేసి ఆశగా చూసే మగవాళ్ళను ఈగల్లా దులపరించుకు పోయే ఒక భరించ లేని నైర్లక్ష్యం కూడా సువర్చలలో వుండేది. చాల మంది మా కాలేజీ హీరోలు సువర్చల జోలికి పోయి చేతులు కాల్చుకున్నారు. ఎవరైనా సరే - ఆమె నేమైనా అంటే వెంటనే ఎదురు మళ్లుతుంది. చెప్పుకు చూపిస్తుంది, అసలు ఒకవిషయం చాల మందికి తెలుసో తెలియదో - ఎంత ఎక్కుపెట్టిన మీసాలున్న వాళ్ళైనా ఆడది ఎదురు తిరిగి ఘాటుగా జవాబు చెప్తే తగ్గుతారు. నిజానికి రౌడీలుగా పేరు పొందిన మా లాంటి చాలామందికి ఆడపిల్లలంటే ముఖ్యంగా సువర్చల లాంటి ఆడపిల్లలంటే ఓ వైపు భయమే... కాని రౌడీలుగా మాకీర్తి ప్రతిష్ఠలు ఎక్కడ అంతరిస్తాయోనన్న భయంతో మేము ఆడపిల్లలను యేడ్పించే ప్రయత్నం చేస్తుంటాము. అయితే మా మిత్ర బృందంలో చాలామందిని సువర్చల యేహ్యోరకంగా అవమానించింది. మాలో మారెడ్డి మహా ప్రమాదకరమైన మనిషి. ఒక రోజు ఎక్కడో సువర్చల ఒంటరిగా కనబడుతూ ఆమె దగ్గరకువెళ్ళి రహస్యంగా "రాత్రికి కలిసికుందాము" అని అడిగాడట. సువర్చల వెంటనే "స్కౌండ్రెల్, రాస్కెల్" అంటూ భగ్గున మండిపోయిందట. అలాగే మా ఆచారి సువర్చలను యేదో బూతుమాట అంటే ఆవిడ చెప్పుచూపించిందట.

ఈ కారణంగా ఒకరోజు మా మిత్రబృందం సమావేశమై సువర్చల విషయం చర్చించింది.

"సువర్చల - దట్ సూర్యకాంతం ఆఫ్ అవర్ కాలేజీ. రోజురోజుకు పెచ్చుపెరిగి పోతున్నది. దాని పొగరు ఎలాగైనా అణచి వేయకపోతే మనమూతి మీసాలుండి లాభంలేదురా." అన్నాడు మారెడ్డి.

"సువర్చల- అందాలరాణి. అలౌకిక సౌందర్య దేవత. మువ్వలిదొక్కు సూర్యకాంతంతో పోల్చ డానికి నీకు నోరెలా వచ్చిందిరా? పొగరు వుంటే వుండవచ్చు. ఆ ఈడు. ఆ అందం. ఆ చందం. ఆ తీరు ఉన్న ఆడదానికి అమాత్రం పొగరు వుండటం సహజమే." అన్నాడు ఏదో కవిత్వం లాంటిది గిలుకుతున్న మాగోవిందు.

"ఏడ్చావులేరా, నీకవిత్వం నువ్వూనూ- దాని పొగరుకు అదుపూ. అజ్ఞా లేకుండా పోయింది. మొన్నేం చేసిందో తెలుసా? మన ఆచారిగాడు యేదోఅంటే వాడికి చెప్పు చూపించింది. కదురా ఆచారిగా" అన్నాడు గోపాల్.

[సశేషం]

లైఫ్ ఇన్ ఎ కాలెజ్

నవీన

(గతసంచిక తరువాయి)

"ఇంతకూ యేమన్నావురా సువర్చలను?

నేను నవ్వుతూ.

"ఏమంటే మాత్రం - ఆడది నాకు చెప్పుచూపి స్తుందా?దాన్నిచంపేయాలన్నంతకసిగావుందిరా... అరే సురేన్!నువ్వేయేదైనా ప్లాను ఆలోచించాలిరా- దాని పొగరు అణచి వేయటానికి -" అన్నాడు ఆచారి.

"యేముంది - మనమంతా దాన్ని ఒక రాత్రి ఎత్తుకుపోయి - ఒకడి తర్వాత ఒకరం దాన్ని రేప్ చేస్తేగాని దాని పొగరు అణగదు." - రెడ్డి ఆక్రోశన.

"అందరికంటె మొదట నేనే" అన్నాడు ఆచారి. అంతా గొల్లుమన్నారు.

"నీ మొహం - దాని పని నేను పడ్తాను" అన్నాను నేను. వాళ్ళందరిలో నా లీడర్‌షిప్ ఎక్కడ జారిపోతుందోనన్న భయంతో నేనామాట అన్నాను. అంతే - మా మిత్రబృందమంతా సువర్చల గర్వ భంగం చేసే బాధ్యత నామీద పెట్టారు. సువర్చలను యేడ్పించాలి - హింసించాలి - వేటాడాలి - వేధించాలి - నవ్వులపాలు చేయాలి - చివరకు సువర్చలచేత మా మిత్రబృందాని కంతటికీ క్షమార్పణ చెప్పించాలి. అంత వరకు వదలకూడదు. సువర్చలచేత క్షమార్పణ చెప్పించ డానికి ఒక నెల రోజులు గడువు కోరాను నేను.

అంతే- ఆరోజునుండి ప్రారంభమైంది మా ఆర్గనైజ్డ్ ఎటాక్ ఆన్ సువర్చల. మొదట కాలేజి గోడలన్నీ సువర్చల మీద బూతులతో నింపేశాము. బూతులు రాయటంలో మా ఆచారి అఖండుడు. వాడే ఆపని చేశాడు. స్కాండల్స్ పుట్టించటంలో మా రెడ్డి అఖండుడు. మా ఇంగ్లీషు లెక్చరర్‌కు, సువర్చలకు క్షణంలో సంబంధాన్ని సృష్టించి ప్రచారంచేయ సాగాడు రెడ్డి. నేను క్లాసులో సువర్చల వెనకాలే కూర్చొని సువర్చలను నానా మాటలనటం మొద లెట్టాను. కాలేజికి సువర్చల యింటికి మేము రోజా లెఫ్ట్, రైట్లు కొట్టటం మొదలెట్టాము. పిల్లికూతలు, నక్కకూతలు కూయడంలో కూడా మా ఆచారికి అద్భుతమైన ప్రావీణ్యంవుంది. రోజూ మా గుంపు సువర్చలతో కాలేజీకి, కాలేజినుండి యింటికి ఆమె వెంటపడినపుడు ఆచారి కాసేపు పిల్లిలా, కాసేపు నక్కలా అరిచేవాడు. కాసేపు కుక్కలా మొరిగే వాడు. కాసేపు గాడిదలా అరిచేవాడు. కాసేపు కోతిలా కిచకిచ మనేవాడు. మేమంతా గొల్లున కడుపు చెక్కలయ్యేలా నవ్వుతుండే వాళ్ళం. ఇలా సువర్చలను ఎక్కడ దొరికితే అక్కడ వేటాడు తుండేవాళ్ళం. ఆమె క్లాసులోవున్నా, కాలేజినుండి యింటికివెళ్ళినా, ఇంటినుండి కాలేజీకి వెళ్ళినావదిలే వాళ్ళంకాదు. ఆమె సినిమాకు వెడితే ఆమెవెనకాలే మేముకూర్చునేవాళ్ళం, ఆమెబజారుకువెళ్ళినా, షాపింగ్‌కు వెళ్ళినా మేమూ అక్కడ తయారయ్యేవాళ్ళం. ఆమె ఏ క్షణంలో ఎక్కడ వుంటుందో మాకు వెంటనేతెలియజేసే సాధనాలన్నీసమకూర్చుకున్నాం. ఇలా సువర్చలకు ఊపిరిసలపకుండా చేసాము. దీని కంతటికీ లీడర్‌షిప్ నాదేనని మా కాలేజిలో అంద రికి తెలిసిపోయింది. ఈ కారణంగా కాలేజిలో నా పలుకుబడి తెగ పెరిగిపోయింది. వచ్చే సంవత్సరం ప్రెసిడెంట్‌షిప్‌కు పోటీచేస్తే తప్పకుండా గెలుస్తా వని నా భుజం తట్టసాగారు జనం.

ఇంత జరుగుతున్నా సువర్చలలో చలనం లేక పోవటంనామతిపోగొట్టింది. ఇంకారెచ్చిపోయాను. సువర్చలను ఏడిపించటం ఎక్కువైంది. క్లాసుల్లో మా గోల మిన్ను ముట్టింది. లెక్చరర్ రావటం- 'హచ్చి' అని మా ఆచారి తుమ్మటం తర్వాతనక్కలా కూయటం, మే మంతా గొల్లునవ్వటం, సువర్చల మీదికి కాగితపు బాణాలు గురిపెట్టి వదలటం, లెక్చరర్ 'సైలెన్స్' అని గొంతు చించుకోవటం, మా గోల యింకా యెక్కువైపోవటం- ఆయన క్లాస్ కాన్సెల్‌చేసి వెళ్ళిపోవటం. ఇదీ ప్రతిక్లాసులో జరిగే తంతు. ఒకరిద్దరు లెక్చరర్స్ నన్నుపిలిపించి అడిగారు-" ఏమిటీగోల" అని. "సువర్చల మా ఫ్రెండ్స్‌ని ఇన్‌సల్ట్‌చేసింది. క్షమాపణ చెప్పుకునేవరకు ఊరుకునేది లేదు" అని చెప్పే సాను.

ఇది ఇలా వుండగా మా ప్రిన్స్‌పాల్ ట్రాన్స్‌ఫర్ అవబోతున్నాడనే వార్త వినవచ్చింది. చాల మంచివాడు ఈ ప్రిన్స్‌పాల్. వచ్చేవాడు కూడా ఇలాంటి వాడైతే బావుండును అనుకున్నాము మేమంతా.

2

అకస్మాత్తుగా సువర్చలలో ఒక మార్పు గమనించాను. నాకేసి అదోలా చూడటం మొదలెట్టింది. నేను యెక్కడున్నా వంటరిగా కన్పిస్తే నాకేసి పదే పదే చూడటం, చిరునవ్వు నవ్వటం మొద లెట్టింది. నిజం చెప్పొద్దూ- సువర్చల నాకేసి అలా ఆదరంగా, ఆహ్వానిస్తున్నట్లుగా చూసినప్పుడు నేను ఎలా ఫీలయ్యానో మాటల్లో చెప్పలేను. ఇంత కాలం సువర్చల మీద యేర్పడిన అర్థ రహిత మైన ద్వేషాన్నంతా ఆ ఒక్క చూపు ఒక్క క్షణంలో తుడిచి వేసింది. సువర్చల వేడిగా, వాడిగా, పొగరుగా, జుగుప్సగా, నిర్లక్ష్యంగా మొగవాళ్ళంతా చీడ పురుగులన్నట్లుగా చూడటం తెలుసు నాకు. కాని ఇప్పుడు నాకేసి చూస్తున్న సువర్చల చూపుల్లో యివేవీ లేవు. ఇప్పటి చూపుల్లో ఆదరపూర్వకమైన ఆహ్వానం ఉంది. నీకోసమే ఎన్నో యుగాలుగా ఎదురు చూస్తున్నాను. నువ్వే నా సర్వస్వం- నామీద ఎందుకు నీకీ నిష్కారణమైన ద్వేషం, నీ ద్వేషంతో నీకోసం అంకితమైన నా హృదయాన్ని తెలిసికోలేక పోతున్నావు - ఇలా యేవేవో లక్ష భావాల్ని ఆమె కళ్ళల్లో స్పష్టంగా గజిబిజిగా, చిందరవందరగా చదువుకున్నాను, అంతే! ఆమె మీదున్న ఆ పూర్వపు అర్థంలేని ద్వేషం పూర్తిగా పోయింది. సువర్చల పట్ల యేదో నాలో నాకు తెలియని ఒక ఆరాధన లాంటిది ప్రారంభమైంది. ఇన్నిరోజులు చాల అజ్ఞానంగా ప్రవర్తించానన్న పశ్చాత్తాపం కూడా కల్గింది. మావాళ్ళందర్నీ చెడామడా తిట్టాను. "సువర్చలను ఎవడైనా యేమన్నా అంటే వాడి బొవుక లిరుగు తాయని" చెప్పాను. నేను తమాషాకు అంటున్నా ననుకున్నారు మావాళ్లు. ఆతర్వాత "సువర్చల వీడికేదో పొగేసిందిరోయ్" అన్నాడు రెడ్డి ... ఆవులిస్తే పేగులు లెక్కపెట్టే ఘటం రెడ్డి. ఇలా జరుగుతున్న కొద్దిరోజుల్లోనే మరో సంఘటన జరిగింది.

ఒక్కణ్ణే బజారుకెళ్ళి యింటికొస్తున్నాను. దార్లో సువర్చల కూడా ఒక్కతే కన్పించింది. నాగుండె ఝల్లుమంది. (ఈమధ్య సువర్చలను ఎప్పుడుచూచినా నాకు యిలాగే అవుతున్నది.) నాకేసి అలాగే ఆహ్వానిస్తున్నట్లుగా చూసింది. అంతేకాదు- నన్ను తన దగ్గరకు రమ్మన్నట్లుగా కూడా సైగచేసింది. నాగుండెలు వేగంగా కొట్టుకో సాగాయి. లోపల యేదో దడలాంటిది కూడ ప్రారంభమైంది. నడిబజార్లో తనదగ్గరకు రమ్మని ఆహ్వానిస్తున్న సువర్చల ధైర్యం నన్ను విలువనా ఊపివేసింది. సంకోచిస్తూనే అతివేగంగా కొట్టుకుంటున్న గుండెలతో ఆమెను సమీపించాను.

చాల గోముగా మూతిపెడ్తూ, చిలిపిగా కళ్ళు తిప్పుతూ, "ఏమండీ! నేనంటే మీకు చాల కోపంగా వుందికదూ!" అంది.

నాకు వెంటనే నోట మాటరాలేదు.

"అబ్బే... యేంలేదండీ... యేదో' అంటూ గొణిగాను.

"పోనీలెండి... ఒకసారి మాయింటికి రారూ! మీతో చాలా ముఖ్యమైన పనివుంది". మళ్ళా అలాగే చాలగోముగా అంది.

"నాతోనా...ముఖ్యమైన పనా...యేమిటది?"

నామతి పోతోంది.

"చెప్పాగా...ఎన్నాళ్ళుగానో మిమ్మల్ని ఒకసారి మా యింటికి ఆహ్వానించాలను కుంటున్నాను... ఈ నాటికి ఆ అదృష్టం కల్గింది. తప్పకుండా వస్తారు కదూ! రేపు ఆదివారం కదా! రేపేరండి ఏం...వస్తారు కదూ!" అంటూ వేయి జ్యోతుల ప్రకాశాన్నంతా తమలో వెలిగించుకున్న కళ్లతోనే ప్రశ్నించింది సువర్ణ.

మూతిమీద మీసాలున్న మగవాడెవడూ ఆ ఆహ్వానాన్ని కాదన లేడు మంత్రముగ్ధునిలా.

"అలాగేనండి.. వస్తాను.. తప్పకుండా వస్తాను" అన్నాను.

"థాంక్సండీ...తప్పకుండా రండి, మీకోసం వెయిట్ చేస్తుంటాను." అంటూ సువర్ణ వెళ్ళి పోయింది.

ఆ రాత్రంతా నిద్రపోలేక పోయాను. సువర్ణను గూర్చి లక్ష ఆలోచనలు, లక్ష కలలు, కోటి రూపాలతో. కోటి భంగిమల్లో సువర్ణ నా కళ్ళల్లో నృత్యం చేయసాగింది. తప్పకుండా అందుకే పిలిచింది. తప్పకుండా అందుకే పిలిచింది. సువర్ణ నన్ను ప్రేమిస్తూంది.... నన్ను ప్రేమిస్తూంది అన్న భావం నాలో మెదిలినపుడు చంద్రమండలంమీద అడుగు పెట్టిన క్షణంలో ఆర్మ్‌స్ట్రాంగ్ అనుభవించిన థ్రిల్‌ని నేను అనుభవించాను. సువర్ణ "మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నానండి" అని నాతో చెప్పడానికే నన్ను రమ్మంది. అకస్మాత్తుగా ఆ కోతి మొహపు సరళ జ్ఞాపకమొచ్చింది. నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను బావా! నన్ను పెళ్ళిచేసుకోవూ అంటూ ప్రాణాలు తీసేసేది. సరళవాళ్ళు ఊరు వెళ్ళినప్పుడల్లా. ఈ కోతి మొహాన్ని ఎలా వదిలించుకోవాలిరా బాబూ అని నేను సతమతమై పోయేవాడిని. సువర్ణను ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకుంటే సరళపీడ వదిలిపోతుంది.

సువర్ణ నన్ను తన ఇంటికి ఆహ్వానించిందన్న వార్త మా కోతిమూకకు చెప్పలేదు. వెధవలు తెలిస్తే ఏడ్చి చస్తారు.

10

తెల్లవారగానే నీట్‌గా తయారయ్యాను. ఇంత సేపు చెప్పలేదుగాని. మనది బ్రహ్మాండమైన పర్సనాలిటీ ఏ దేవానంద్, గిదానంద్‌లైనా మన

తర్వాతే...

ఠీమ్ముగా తయారై సువర్చల యింటిముందు వాలాను. ఔను! సువర్చల నాకోసమే ఎదురు చూస్తోంది. నన్ను చూడగానే "సురేందర్‌గారు... రండి... రండి." అంటూ విందుగా ఆహ్వానించింది. పరవశించిపోతూ యింట్లో అడుగు పెట్టాను. సువర్చలది చాల పెద్దయిల్లే. మెయిన్‌గేటు దాటి, వరండా దాటి, డ్రాయింగ్, రూంలోకి వెళ్ళాను. ఇంట్లో సువర్చల తప్ప మరెవరూ ఉన్నట్లు తోచలేదు.

"కూర్చోండి సురేందర్‌గారూ" అంది సువర్చల అకస్మాత్తుగా. ఆ మాటలో ధ్వనించిన వ్యంగ్యం నా రక్తంలోకి ఎలక్ట్రిక్‌షాక్ నే పంపించింది. మరుక్షణంలో సువర్చల కుట్ర అర్థమైపోయింది. కూర్చోబోతున్న వాడిని అలాగే ఆగిపోయాను.

"అలా... ఉలిక్కిపడతారేం సురేందర్‌గారు.. కామ కామ కాలేజీ గర్ల్స్ పాలిటి యమ ధర్మరాజు గారు... కూర్చోబోయి ఊరుకున్నారేం? అంది సువర్చల.

సువర్చల మొహంలో ఎప్పుడూ మామూలుగా కన్పించే ఆ ద్వేషభావం, అసహ్యం, జుగుప్స ఎప్పటికంటె యిప్పుడు వెయ్యింతలై కన్పించాయి. నన్ను నిలువునా కాల్చి వేసేంత భయంకరంగా కన్పించింది సువర్చల.

నా గుండెని ఎవరో మెత్తని సూదులతో గుచ్చుతున్నట్లుగా ఫీలయ్యాను. అవమానంతో గొంతంతా పూడుకుపోయింది. సువర్చల పన్నిన కుట్రలో వెర్రివాడిలా పడిపోయానన్న నామీద నాకు జనించిన అసహ్యం నన్ను నిలువెల్లా దహించి వేసింది. అయినా ఇంటికి రమ్మని పిలిచి సువర్చల యిలా అవమానిస్తుందా. నా రక్తం కుత కుత ఉడికిపోయింది. నా నోట మాట రాలేదు.

"అలా నిత్తరపోయి చూస్తారేం హీరో సురేన్ గారు? మీ చుట్టూ ఎప్పుడూ వుండే మీ కుక్కలు. నక్కలు, గాడిదలు, కోతులు మీ సహాయానికి రాలేకపోతున్నారనా? కాని ఒక నిస్సహాయురాలైన ఆడదాన్ని నడిబజార్లో అవమానించడానికి వెనుకాడరేం? మీకు నాలాంటి చెల్లెళ్ళు లేరూ? మీ చెల్లెల్ని ఎవడైనా నడిబజార్లో పట్టుకొని అవమానిస్తే వూరుకుంటారా? అసలు మీరు మనుష్యులేనా? మీలో యే మూలనైనా మానవత్వం అనేది వుందా? అసలు పశువులకు మీకు భేదం వుందా? మీకు నేనేం ద్రోహంచేశాను? నావెంట ఎప్పుడూ దయ్యాల్లా, భూతాల్లా ఎందుకట్లా పడ్తారు?"

అంతకంతకు గొంతు హెచ్చించి అతి తీవ్రమైన ఆవేశంతో సువర్చల మాట్లాడుతుంటే నా బుర్ర గిర్రున తిరిగిపోయింది. అవమానంతో నా రక్తం వేడెక్కి వెర్రిగా మరిగిపోయింది. ఇంటి పిలిచి ఇంత అవమానం చేస్తుందా? బ్లడీ బిచ్- సువర్చల గొంతు పిసికివేయాలన్నంత కసిపుట్టింది నాలో. కాని గొంతుపెగిలి మాటరాలేదు.

ఇంతలో "ఎవరితోనే మాట్లాడుతుంటి" అంటూ ఓ వయస్సుమళ్ళినావిడ వచ్చింది. సువర్చల తల్లి అయ్యుంటుంది.

చందా రేట్లు

	ఏజంటుద్వారా	పోస్టుద్వారా
మూడు మాసాలకు	రు. 5-20	రు. 6-50
ఆరు మాసాలకు	10-40	13.00
సంవత్సరానికి	20-80	26.00

ప్రగతి
(సచిత్ర వార పత్రిక)
పేట్రియట్ హౌస్, విజయవాడ 4.

"ఈయనేనే .. రోజూ నా ప్రాణాల్ని తోడేస్తున్న నాపాలిటి బ్రహ్మ రాక్షసుడు. పాపం పిలువగానే ఎలా లొట్టలు వేసుకుంటూ వచ్చాడో చూడు- ఆడదాన్ని పట్టుకొని గేలి చేయటానికి తయారైన ఈ వీరులు- అదే ఆడది ఒక్క చిరునవ్వు నవ్వితే చాలు దానిచుట్టూ కుక్కలా తిరిగి దాని కాళ్ళమీద పడటానికి తయారౌతారు." అంది సువర్చల.

ఇక ఊరుకోలేక పోయాను...

"సువర్చలా... యింటికి పిలిచి... యింటికి రమ్మని పిలచి... యిలా...ఈవిధంగా అవమానిస్తావా? ... చూడు ..." మాటలు స్పష్టంగా రావటంలేదు. ఈమాటలతో సువర్చలకు ఉక్రోషం ఇంకా ఎక్కువైంది. తోకతొక్కిన తాచులా లేస్తూ.

"అవమానించానా? నెలరోజులుగా నన్ను ఊపిరి పీల్చుకోనివ్వకుండా నావెంటపడి నన్ను నిర్దాక్షిణ్యంగా హింసిస్తున్నావే! వేటగాడిలా వేటాడుతున్నావే... సినిమాకి వెళ్ళినా, షాపింగ్‌కి వెళ్ళినా నావెంట రాక్షసుడిలా పడి పీడిస్తున్నావే... ఇంటికి పిలిచి అవమానిస్తే యింతరోషం వస్తున్నదా? నేనూ నీలాంటి రోషంగల మనిషినేనని మీకెలా అర్థమౌతుంది?..." యింకా...యింకా ఏమేమో అనబోతోంది సువర్చల...నాలో యేదో శక్తి నన్ను ముందుకు తోసింది.

"యూ...యూ...యూ బ్లడీబిచ్! ఇంటికి పిలిచి యిన్నిమాటలంటావా? రేపు కాలేజికి రా.." అంటూ గేట్‌వైపు తిరిగి పోయాను.

"ఏమన్నావురా... రాస్కెల్" అని అరుస్తూ సువర్చల అక్కడే వున్న ఓ స్లిప్పర్‌ని నామీదికి విసిరింది. అదివచ్చి నామొహాన్ని తాకింది.

11

ఎలా రూమ్ చేరుకున్నానో తెలియదు దార్లో రెడ్డి, ఆచారి కలసి పలకరించబోతే కసరుకున్నాను ఇంటికొచ్చి కూలబడ్డాను.

సువర్చల పిలవగానే ఎందుకు పిలుస్తోందన్న ఆలోచనలేకుండా ఎంతవెర్రిగా...ఎంత గ్రుడ్డిగా ఆమె పన్నిన కుట్రలో పడిపోయాను! యేంచెయ్యాలిప్పుడు? ఏదోచెయ్యాలి, సువర్చల రక్తాన్ని కళ్ళజూడాలి. సువర్చల జీవితమంతా బుగ్గిపాలు చేయాలి. ఇంటికి రమ్మని నన్ను యింత ఘోరంగా వంచించిన సువర్చల పొగరును శాశ్వతంగా అణచివేయాలి. సువర్చల జన్మలో మరచిపోలేని గుణపాఠం నేర్పాలి. కాని ఎలా? ఎలా? ఎలా? ఈ రాత్రికి రాత్రే సువర్చల ఇంటి గోడ దూకి, దాని గదిలో చొరబడి రెడ్డిగాడన్నట్టు దాన్ని రేప్ చేస్తేగాని నా కసి తీరదు.

ఇంతలో రెడ్డి, ఆచారిరానే వచ్చారు.

"ఏమిట్రా పిలుస్తుంటే అలా పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చావు"- ఆచారి.

"ఏమిటి' ముఖమంతా కందగడ్డలా మారింది.

ఏమిటి అసలు సంగతి." రెడ్డి ఏదో జరిగిందని ఊహించినట్లున్నాడు.

"ఏం లేదురా" అన్నాను చిరాగ్గా.

"అబ్బే - యేదో వుంది. ఎవడైనా యేమైనా అన్నాడా?"-ఆచారి.

నన్ను యేదైనా అని బతికేవాడెవడు ఈ ఊళ్లో..." నేను.

"మరి ఏమిట్రా అలా వున్నావు? మొహానకత్తి వేసినా నెత్తురు చుక్కలేదు. ఏం జరిగిందో చెప్పు అసలునువ్వు యిప్పుడు ఎక్కడికెళ్ళి వస్తున్నావు?" రెడ్డి.

పళ్లు కొరుకుతూ అన్నాను....

"సువర్చలరా... సువర్చల... సు...వ... ర్చ...ల."

"ఆ! సువర్చల ఇంటికెళ్ళావా? కొంపతీసి స్లిప్పర్ తీయలేదుగదా-నామీదికి తీసినట్లు" ఆచారి.

"బ్రొనాపూల్! ఆ కారణంగానే సువర్చల వెంటపడ్డాను. ఇవాళ యింటికి పిలిచి నీమీదికి విసిరివేయాల్సిన స్లిపర్ నామీదికు విసిరేసింది." అన్నాను ఆచారిగాడి వీపుమీద ఒకటి గట్టిగా అంటిస్తూ.

"ఇంతకీ యేం జరిగిందో చెప్పు. సీరియస్‌గా అడుగుతున్నాను..." రెడ్డి.

"సీరియస్‌గానే చెబుతున్నాను. సువర్చల నన్ను తనయింటికి ఆహ్వానించింది. ఉత్త చవటలా వెళ్ళాను. నెలరోజులనుండి దాని వెంటపడి యేడిపిస్తున్నందుకు నాకు చేయవలసిన సన్మానమే చేసింది." - నేను.

"ఏంచేసింది... నిజంచెప్పు..." రెడ్డి.

"నువ్వో ఇడియట్‌వి ... నిజం చెప్పకపో. అబద్ధం చెబుతున్నాననుకుంటున్నావా? దొంగ ప్రేమంతా ఒలకబోసూ! దొంగ నవ్వులు నవ్వుతూ. "ఒకసారి మాయింటికి రారూ?" అని పిలవగానే నేను బస్సైపోయి ఉత్త మొద్దులా అది పన్నిన వలలో చిక్కుకు పోయాను, దాని యింటికి వెళ్ళాను." - నేను.

"ఊ... ఆతర్వాత..." రెడ్డి.

"ఆ... తర్వాత యేముంది. నువ్వు మనిషివి కాదు జంతు వన్నది. నెలరోజులుగా నన్ను హింసిస్తున్నావంది. మాట మీద మాట పెరిగి "యూ. బ్లడీబిచ్" అన్నాను. అంతే - అది కోపంతో శివమెత్తిపోతూ నా మిదకు చెప్పు విసిరేసింది.

"దొంగ లంజ ... ఎంతపని చేసిందిరా? — ఆచారి "మెదలకుండా వచ్చేశావా? — రెడ్డి

"ఏం చెయ్యమంటావు? దానింట్లో దాన్నేం చెయ్యగలం? మనబుద్ధి గడ్డితిని దానింటికి వెళ్లాను" నేను.

"వాట్ ఎగ్రేట్ ఇన్‌సల్ట్! నిన్ను ఇన్‌సల్ట్ చేసిందంటే కాలేజీలోని మొత్తం వేయి మంది స్టూడెంట్స్‌ని ఇన్‌సల్టు చేసిందన్న మాట. ప్రతీకారం చేసి తీరాల్సిందే. ఏమైనా సరే ప్రతీకారం చేసి తీరాల్సిందే —" — మీసం మెలివేస్తూ రెడ్డి.

"ఏం చేద్దామంటావు?"— నేను.

"ఏదైనా చెయ్యాలి. ఎన్నిగుండెలురా దానికి? నీ మీదికేచెప్పు విసురుతుందా; అంతకొవ్వెక్కిందా దానికి - దొంగలంజ - దాన్ని ఏం చేస్తానో చూడు" రెడ్డి.

"ఏం చేస్తావురా?" —నేను.

"అది సాయం కాలం వేళల్లో సినిమాకో - షాపింగ్‌కో వెళ్ళే సమయం చూసి మనమో అయిదారుగురం కలసి దాన్ని కిడ్నాప్ చేసుకుపోవాలి. ఆ తర్వాత ... చెప్పానుగా... రేప్... అప్పుడుగాని దాని కొవ్వు మదం అణగిపోవు. యేమంటావు" — రెడ్డి

రెడ్డి ప్లాను వింటుంటే నాకు భయమేసింది. రెడ్డిగాడు సామాన్యుడు కాదు. వాడు ఊరికే మాటలనటమేకాదు - ఆ మాటల్ని చేతలుగా మార్చేశక్తికూడా వాడికుంది. నిజం చెప్పాలంటే వాడంటేనాక్కూడా ఒకమూల భయమే. నేనేదో సరదాకోసం రౌడీగా పోజుకొడ్తూ తిరుగుతున్నాను. కాని రెడ్డిఅలాకాదు. వాడు నిజమైన రౌడీ. కొంపలు కూల్చేరకం. తలలు మార్చేరకం.

"వద్దులేరా! అంతపనివద్దు... మరేదైనా ఆలోచిద్దాం. "అన్నాను.

"కొంచెం గుండెవున్న మగవాడివనుకున్నా, అలా నీరు కారిపోతావేరా! మొహం మిదకు చెప్పు విసిరేసిన కొవ్వెక్కిన ఆడదానికి అదే దివ్యౌషధం ఆ తర్వాత నీ యిష్టం..."రెడ్డి.

"నా కిప్పుడేమీ తోచడం లేదు. తర్వాత ఆలోచిద్దాం, ఇప్పటికి నన్నిలా వదలి వేయండి." అన్నాను నేను చిరాగ్గా.

రెడ్డి. ఆచారి వెళ్ళిపోయారు.

కాని మా వాళ్ళు నన్నుఎంతోసేపు వదలలేదు. సువర్చల నా మీదకు చెప్పు విసిరిందన్నవార్త నా స్నేహితుల్లో అతి వేగంగా వ్యాపించిపోయింది. దాన్లో కల్పించిన ప్రతివాడికి ఈవార్త అంటించారు రెడ్డి, ఆచారి. ఇంకేముంది ఒకడితర్వాత ఒకడు నన్ను పరామర్శించటానికి రాసాగారు. గోవిందు, గోపాలు, మోహన్, నరేందర్... యిలా అందరూ వచ్చి నాచుట్టూ చేరారు. గుంపంతా చేరింతర్వాత మళ్ళీ ఆచారి, రెడ్డి వచ్చారు. ప్రతివాడు- "ఎంతఘోరం జరిగిందిరా" "దానికి ఎన్ని గుండెలురా." "దానికి పోయేకాలం వచ్చిందిరా!" "నీమీదికే... నీమీదికే

నీటి కథలు

ఫలానా నది ఫలానా పర్వతాలలో పుట్టి ఫలానా సముద్రంలో పడుతుందని ప్రతి నదినీ గురించి మనం పాఠశాలల్లో నేర్చుకున్నాం.

అయితే ప్రతి నదికీ పుట్టుక స్థలమైతే వుంటుంది కాని ఈ మాట నిజమేగాని ప్రతి నదీ వెళ్ళి సముద్రంలో కలవదు. కొన్ని నదులు మధ్యలోనే అంతర్థానమై పోతాయి. పామిర్స్‌లో పుట్టిన జెరావ్‌షాన్ నది అలాంటి వాటిలో ఒకటి. అది పర్వతాలనుంచి దూకివచ్చి మధ్యఆసియా యెడారి భూమిలో ప్రవేశించి కొన్ని వందల శాఖలుగానూ, కొన్ని వేల పాయలు, గుంటలుగానూ విడిపోయి బుఖారా, కారాకుల్, ఒయాసిస్‌లో అంతర్థానమైపోతుంది.

* * *

ఉప్పునీటి సరస్సులున్నాయని ప్రతి బడిపిల్లవాడికి తెలుసు. అలాంటిదే కారు ఉప్పు నీటిసరస్సు ఒకటి తుర్కమేనియాలో వుంది. దాని పేరు దుబ్‌కాన్ సరస్సు. ఆ నీటిలో ఉప్పు ఎంత ఎక్కువగా వుంటుందంటే సరస్సు ఉపరితలంమీద ఉప్పుతెట్టు కడుతూ వుంటుంది. వేసవి కాలంలో వందలాది స్థానిక ప్రజలు ఆ సరస్సులో స్నానాలు చేస్తూ వుంటారు. ఆ స్నానాలవల్ల కీళ్లవాతం నయమవుతుందట.

* *

ఒకానొక నది తన ప్రవాహ మార్గాన్ని మార్చుకోడానికి కూడా ఉప్పు కారణం అయింది. అయితే ఆ పని మానవుని సహాయం లేనిదే జరగలేదనుకోండి. 150 సంవత్సరాల క్రితం వరకూ కూబన్ నదినల్ల సముద్రంలో పడుతూ వుండేది. ఈనాడది అజోవ్ సముద్రంలో పడుతోంది. 1819లో స్థానిక కొసాక్‌లు అజోవ్ సముద్ర జలాలను మంచినీటిగా మార్చాలనే సంకల్పంతో కూబన్‌నదిని అందులోకి మళ్ళించడానికిపూనుకున్నారు. కూబన్ నదికూడా ఆ సహాయాన్ని ఉత్సాహంతో అందుకుని తన పాత ప్రవాహ మార్గాన్ని పూర్తిగా వదలిపెట్టి హృదయపూర్వకంగా వెళ్ళి అజోవ్ సముద్రంలో కలుస్తోంది. ఈనాడు అజోవ్ సముద్ర జలాలలో ఉప్పుపాలు 1 శాతం మాత్రమే వుంది.

విజ్ఞానప్రగతి

కొన్ని నదులు అసందర్భంగా ప్రవర్తిస్తాయి. అవి తరుచుగా రెండు శాఖలుగా చీలి ఎదురుబదురు మార్గాలలో ప్రవహించి వేరు వేరు సముద్రాలలో పడతాయి. ఉత్తర రష్యాలోని పిజ్మానది అలాంటి వాటిలో ఒకటి.

* * *

యూరల్స్‌లోని స్లయిద్కోయి సరస్సులోని జలాలు క్షారజలాలు. ఆ ప్రాంతంలో సబ్బుల అమ్మకం చాలా తక్కువ. ఎందుచేతనంటే, అక్కడి ప్రజలంతా తమ బట్టలు ఆ సరస్సులోనే ఉతుక్కుంటారు. ఆ నీటిలో బట్టలను ముంచి ఉతికితే చక్కని నురుగు వచ్చి మురికి అంతా పూర్తిగా వదలిపోతుంది. నూనె మరకలు కూడా పోతాయి.

★

చెప్పు విసురుతుందా దానికదృ నెత్తికెక్కయిరా." "ఇది నీకుజరిగిన ఇన్‌సల్ట్ కాదు మాకందరికీ. అంటే ఈ కాలేజీలో మూతిమీద మీసంవున్న ప్రతి మగవాడికి జరిగిన అవమానమిది. దీనికి తగిన శాస్తిచేసి తీరాల్సిందే." "చెప్పు మువ్వు. యేంచెయ్యమంటే అదిచేస్తాము ... దాని కాళ్ళు చేతులు కట్టి నీ ముందు పడెయ్యమంటే పడేస్తాము. చెప్పు: యేంచెయ్యమంటావో చెప్పు!

అంటూ నాచుట్టూచేరి నన్ను ఉక్కిరి బిక్కిరి చేశారు. విషయం నాచేతిని దాటిపోయింది. నేనిప్పుడు "సువర్చలను యేం చేయాల్సిన పని లేదు" అన్నా ఎవడూ వినేట్టులేదు. యేదో చెయ్యకపోతే నన్ను చచ్చుదద్దమ్మక్రింద జమ కట్టేట్టున్నారు. నేను యిన్నాళ్ళుగా రౌడీగా తిరిగింది లీడర్‌గా తిరిగింది. కేవలం పోజుకోసమే నంటారు "పైనపటారం లోన లొటారం" అని గేలి చేస్తారు. ఏది ఏమైనా రౌడీగా, లీడర్‌గా నా పేరు ప్రతిష్ఠలు సన్నగిల్లటం నా కేమాత్రం యిష్టంలేదు. పైగా ఇది నా వ్యక్తిగత సమస్య కాదని. కాలేజీలోని వెయ్యిమంది విద్యార్థులకు సంబంధించిన సమస్యయని ప్రతివాడు నాతో గొంతు చించుకొని చెప్పటం నాకెంతోసంతృప్తిని కల్గించింది. ఇవ్వాళ నేనుయేమీచేయకుండా చచ్చుదద్దమ్మలాపడివుంటే నాతోటి వేయిమంది విద్యార్థులను అవమానించిన వాడినౌతాను. అందువల్ల నేను యేదో చేయాలి నాతోటి విద్యార్థుల పరువును నిలబెట్టాలి.

"ఇంతకునన్నేంచెయ్యమంటారో మీరేచెప్పండి అన్నాను వాళ్ళతో. చాలా సేపు తర్జనభర్జనలు జరిగాక చివరకు మాఆచారిగాడు సూచించిన ఒకప్లాను అందరికీ నచ్చింది. వాడి ప్లాను ఇది.

రేపు సువర్చల కాలేజీ గేటులో ప్రవేశించగానే అంతా వెంటపడాలి. తర్వాత నేను సువర్చలసమీపానికి వెళ్ళి ఆమెను ఆపాలి, అలాగే ఆమెను నానా అల్లరి చెయ్యాలి. నాస్నేహితులందరి ముందునాకు క్షమాపణ చెప్పుకునే వరకు రోజూ ఇలాగేజరుగుతుందని ఆమెను హెచ్చరించాలి. ఈప్లాను నాకునచ్చింది. రెడ్డిగాడిప్లాను కంటె ఇది చాలానయం. దీనికి నేనుఒప్పుకున్నాను. రేపేదీనిని అమలు పరచాలని ఏకగ్రీవంగా ఆమోదించాము. ఈప్లాను 'ఉత్తవెధవప్లాను' అని అభిప్రాయపడ్డాడు రెడ్డి.

ఏమైనా నన్ను ఘోరంగా వంచించిన సువర్చలకు తగిన శాస్తి జరుగబోతున్నదన్న ఫీలింగ్ నన్ను చాలా ఓదార్చింది. పైగా నామీద ఈగవాలినా సహించని స్నేహితులు నాకు ఉన్నారన్న నమ్మకం కూడా నాకు ఎంతో సంతృప్తిని కల్గించింది.

12

తెల్లవారింది. 8 గంటలకే రెడ్డి, ఆచారి గోవిందు మొదలైన గుంపంతా వచ్చేసింది. అందరమూ తయారై అయ్యర్ హోటల్లో టిఫిని (అయ్యర్ హోటల్లో మేము ఎంతతిన్నా, యేదితిన్నా బిల్లు చెల్లించాల్సిన పనిలేదు) కాలేజికి బయల్దేరాము.

కాలేజి సమీపించేటప్పటికి మా గుంపు చాల పెద్దదైంది. ప్రతివాడుయేదో వాగుతూనే వున్నాడు. కేరింతలు కొడ్తున్నాడు. కాని నాలోపల మాత్రం యేదో దడ ప్రారంభమైంది. జరుగబోయేది ఊహించుకుంటే గుండెలు గుబగుబ లాడాయి. అకస్మాత్తుగా వళ్ళంతా చెమటలు కారటం మొదలైంది. క్షణక్షణానికి నా చుట్టూ వున్న గుంపులో ఉత్సాహం ఎక్కువైంది. మామూలుగా ఒకడు కుక్కలా, మరొకడు నక్కలా యింకొకడు గాడిదలా అరుస్తూనే వున్నాడు. అంతా యేదో బ్రహ్మాండమైన విందును ఆరగించబోతున్నట్లుగా మురిసి పోతున్నారు. నేను మాత్రం వాళ్ళల్లో ఒకడిని కాలేక పోయాను. వాళ్ళ మధ్యలోనే ఉన్నా, వాళ్ళకూ నాకూ కొన్ని కోట్ల మైళ్ళ యెడమైనట్లు ఫీలయ్యాను. మొదటిసారిగా స్టేజీ ఎక్కబోయే కుర్రాడిలా వణికి పోతున్నాను. ఈ పరిస్థితుల్ని ఎందుకు తెచ్చుకున్నానని నన్ను నేను తిట్టుకోవటం కూడా మొదలైంది. ఈ రౌడీవేషాలు ఎందుకు వేశాను? నా చుట్టూ ఈకుక్కల్ని, నక్కల్ని ఎందుకు చేర్చుకున్నాను? సువర్చల జోలికి ఎందుకు పోయాను? చెప్పుదెబ్బల వరకు ఎందుకు తెచ్చుకున్నాను. నేనో ఫూల్‌ని... నేనో ఇడియట్‌ని...

కాలేజి మైన్ గేటు వచ్చేసింది.

తొమ్మిది దాటింది. రోజూ తొమ్మిదిన్నరకు సువర్చల కాలేజీ గేటులో ప్రవేశిస్తుంది. అసలు ఈరోజు సువర్చల కాలేజికి రాకపోతే బావుండును. నిన్న అంత గొడవ జరిగిందికదా: ఇవ్వాళ కాలేజీలో ఏం గోల జరుగుతుందో యేమోనని సువర్చల కాలేజికి రాకపోతే ఎంత బావుండును అన్న ఆశ కల్గటంతో కొంచెం మన స్థిమితం కల్గింది. వేయి దేవుళ్ళకు మొక్కుకున్నాను

[సశేషం]